

Marianne Ståhlberg

Hunden och soffan

**Här bor en hund:
Märken av tassar på golvet.
Kläder försvinner ur tvätten
och smörgåsar från bordet.**

**Underbara, tokiga hund!
Den vill gå ut på promenad
i regn och snö och storm.**

**På soffan ligger hunden
och viftar glatt på svansen.**

ISBN 978-952-7334-09-6 (inbunden)
ISBN 978-952-7334-10-2 (PDF)

Päls

I kaffet flyter ett hår från hunden
och jag hittar hår i degen.
En del av hundens hår är tunna
och flyger omkring i rummet.
Hår finns också i min telefon.
Om jag en dag hittar hund-hår
inuti ett kokt ägg, blir jag inte
ett dugg förvånad.

Ju kortare päls hunden har,
desto svårare är håren att städa.
Korta hår är som stål-tråd.
Då jag dammsuger flyger de upp
och landar igen efter en kvart.
Långa hår bildar bollar, men hundar
med lång päls bär in all slags skräp.

Hundar med tjock päls svettas inte,
men de flåsar och tungan hänger.

Kapitel ur Marianne Ståhlberg:
Hunden och soffan ©Bokpil 2020

Hundar med kort päls behöver
klä på sig under kalla dagar.
De lyfter på tassarna på is och snö,
för det känns kallt under fötterna.
Vi människor som inte har päls
behöver kläder nästan hela tiden.

Farmor lärde mig att sticka sockor.
Jag har en påse full med hund-hår.
En släkting spinner garn av håren.
– Hår av hund kan blandas med ull,
brukade farmor säga. Sockorna blir
våldigt varma och sköna.

Farmor stickade alltid mössor
och tröjor och vantar till julen.
Hon var skicklig och alla i skolan
blev avundsjuka på mig.
Jag hade fina tröjor varje vinter.

I min barndom hade vi levande ljus,
som vi fäste på granens grenar.

Ljusen vaktades noga, för
vår hund brukade fälla granen
minst en gång varje jul.
Brandkåren ryckte ut ganska ofta
under jul och nyår, men den
behövde aldrig komma till oss.

Jag har nu elektriska ljus i granen.
Hunden har hittat sladden.
– Dra inte i tråden. Kom hit!
Låt gåvorna och bollarna vara ifred.
Släpp tomten. Snäll hund. Nej.
Hundar ska inte äta pepparkakor.

Jag undrar för mig själv:
Hur länge överlever granen i år?